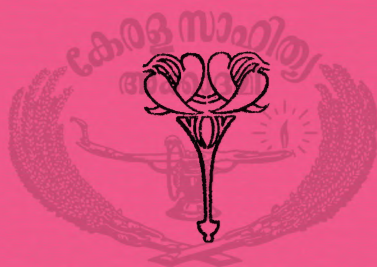

ശ്രീരാമചരിതം.

പ്രൊ. പരമേശ്വരശാസ്ത്രികൾ.

ശ്രീരാമ ചരിതം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ

മഹോപാദ്ധ്യായ

ഏ. പരമേശ്വരശാസ്ത്രികർ.

(രാജകീയസംസ്കൃത മഹാപാഠശാലാ പണ്ഡിതർ.)

പ്രസാധകൻ

എസ്. ജ്ഞാനസ്തമുൾ

തിരുവനന്തപുരം

1109

[വില്പന ചക്രം 7.]

ശ്രീരാമ ചരിതം.

ശ്രീയെഴും വിദ്യ വിളയം
വയലായ് ജനമൊക്കെയും
നയമേറും ദശരഥ-
നയോധ്യാവനിയാളവേ.

൧

അക്ഷിതീന്ദ്രൻ കൌസല്യ
കുക്ഷിയിൽ ജാതനാഭ്യായ്
പക്ഷമായലകെക്കാക്കും
ലക്ഷ്മീഗൻതന്നെ രാമനായ്.

൨

കൈകേയി എന്ന മഹിഷി-
യ്ക്കകുമോദിച്ചിടം പടി
മകനായാൻ ഭരതനും
തൻകുലത്തിൻ വിഭൂഷയായ്.

൩

ചെമ്മേ ലക്ഷ്മണ ശത്രുഘ്ന-
ക്തമ്മയായാർ സുമിത്രയും
ഇമ്മക്കളേവരും ചേർത്താ-
രമ്മയ്ക്കും താതനും മുദം.

൪

രാമനാഭ്യസുതൻ വീര -
നമലൻ ഭരതൻ പരൻ
ലക്ഷ്മണൻ തമ്പി രണ്ടാൾക്കും
ശ്രീമാൻ ശത്രുഘ്നനാക്കുമേ.

ഉ

ഇളമമ്പിളിയെന്നോണം
വളരുന്നൊരു മക്കളെ
ഇളാനാഥൻ ദശരഥൻ
തെളിഞ്ഞാൻ പാതുതു കെറുതുകാൽ.

ന

ബാലലീലകളോരോന്നും
നലമായ് ചെയ്തു ബാലകർ
തുലോം പെറോരകക്കാമ്പി-
ലല്ലാസം കൈവളത്തിനാർ.

െ

ദൃശ്യനായൊരുനാളപ്പോൾ
വിശ്വാമിത്ര മഹാമുനി
വിശാലമാം പുകളെഴും
സുശീലൻ മന്നനങ്ങുതാൻ.

വ

നതനായ് മുനിയെപ്പൂജ
ചെയ്തു വേണ്ടുംവിധം നൃപൻ
ഓതിനാനവനോടപ്പോ-
ളോതുവാൻ വന്നകാരണം.

ൻ

അരക്കരയടക്കിട്ടു
കരണീയമതാം കൂതു
പൂരണം ചെയ്തിടാൻ രാമൻ
പോരുവാനോതി മാമുനി.

൧൦

അശനിക്കൊത്തതായിട്ടും
വിശ്വാമിത്രന്റെറയിമൊഴി
ആശു കേട്ടവനീനാഥ--
നാശപ്രസിക്കാതെയൊത്തനായ്.

൧൧

മുനിയോതി, “മഹാരാജൻ!
നിനക്കറിയുവാൻ പണി
മന്നനാം രാമനെക്കാണോർ
മുനിമാരായ ഞങ്ങളേ.”

൧൨

“വിശ്വാമിത്രനെ യേൽപിക്ക-
യാശ്വാസത്തൊടു രാമനെ
ചിശകിലിതി”ലെന്നായി
വംശാചാര്യനണത്തിനാൻ.

൧൩

വസിഷ്ഠവചനം കേട്ടു
വസുധാപതിയാദരാൽ
രാമലക്ഷ്മണരെശ്ശീലം
മാമുനീന്ദ്രൻ നൽകിനാൻ.

൧൪

പ്രീതനാം മുനി രാജന്യ -
സുതരോടൊതു യാത്രയായ്
അസ്രവിദ്യവചക്രോതി
പ്രതാപം കൈവളർത്തിനാൻ.

൧൫

അടുത്തു തടയാൻ പോന്ന
താടകയ്ക്കേ കിയുൽഗതി
പടുവാം രാമനമ്പൊന്നാൽ
തടയാതെ ഗുരുകുതിയെ.

൧൬

മുനി തന്നാശ്രമം ചെന്നു
തുനിഞ്ഞാൻ ചെയ്തിടാൻ കൂതു
ഉയന്നതിനപ്പൊഴുക്കുത്തി-
യനേകം പിശിതാശനർ.

൧൭

മാരീചനെന്നു പേരായ
ഘോരനായോരരക്കനെ
വീരനാം രാമനമ്പൊന്നാൽ
വാരിരാശിയിലാഴ്ത്തിനാൻ.

൧൮

മറു രാക്ഷസരെപ്പേരും
ചെറുറും വൈകാതെയോടിനാർ
തെറുകൂടാതെ യാഗത്തി-
ന്നറാം മുനി വരുത്തിനാൻ.

൧൯

ശ്രീരാമ ലക്ഷ്മണന്മാർ
യരുളീട്ടു വരും മുമ്പി
ഒരുമിച്ചുവരോടപ്പോൾ
തിരിച്ചാനന്ദ നിന്നടൻ.

൨൦

ജനകാഭിഷ്ഠനായിട്ടും
ജനപാലന്റെയുഴിയിൽ
മുനിയഞ്ചാലരോടൊത്തു
ചെന്നാൻ കല്ല്യാണമേരവാൻ.

൨൧

ശാപത്താൽപ്പാറയായോരു
താപസന്റെ കടുംബിനി
പാപം വെടിഞ്ഞു ശുചിയായ്
കൃഷ്ണീ രാമന്റെയങ്ങ ശ്രീയെ.

൨൨

ജനകൻ സൽക്കരിച്ചേററും
മുനിരാജകുമാരരെ
മനതാരിൽ പ്രമോദം പൂ-
ണ്ടനമോദിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ.

൨൩

വല്യതാം ശൈവചാപത്തെ
ക്ഷലച്ചു നൂ തൊട്ടക്ഷകിൽ
ഉല്ലാസാൽ സീതയേ വേരുകാ
കല്ല്യാണം രാമനിപ്പൊഴേ.

൨൪

ചെറും വൈകാതെത്താൻ രാമൻ
 കൂറൻ വില്ല കലയ്ക്കുവേ
 തെരൊന്നൊടിത്തുപോയപ്പോൾ
 മറുപേർ വാഴ്ത്തിയേററവു.

൨൫

ജനകൻ ചരിതം രാമം
 ജനകന്നറിയിക്കവേ
 മനം കളുത്തവൻ വന്നു
 മാനിച്ചാൻ കൃതമാക്കെയും.

൨൬

കല്പയാം സിതയെത്താതൻ
 നലമായുള്ള വേളയിൽ
 കല്പാണമായരുളിനാ
 നലകിൻപതി രാമനായ്.

൨൭

പിന്നെ ജനകനപ്പിച്ചാൻ
 മൂന്നു തൻപുത്രിമാരെയും
 മൂന്നു രാമാനുജക്കായി
 ധന്യരായവരേവരും.

൨൮

എത്രയും പ്രീതനാം വിശ്വാ
 മിത്രൻ സൗമിത്രിരാമരെ
 സ്നേഹം ചെയ്തപ്പൂനപ്പിച്ചു
 യാത്രയായിപ്പുയൊത്തപോൽ.

൨൯

പുത്രരും പത്നിമാരും ചേ-
ന്നത്രയും പ്രീതി പൂണ്ടുടൻ
യാത്രകൊണ്ടാൻ ദേശമൻ
മിത്രരൊത്തങ്ങുനിന്നുടൻ. ൩൦

വരുംവഴിയെതിർത്തീടാൻ
വരും പരശുരാമനെ
ശ്രീരാമൻ വെന്നു വിരവായ്
തിരിയേ യാത്രയാക്കിനാൻ. ൩൧

പരമാം പ്രീതി കൈക്കൊണ്ടോ -
രചൻ പൂകിനാൻ പരം
തിരളും ഭാഗ്യജാലത്തിൻ
തിരക്കോട്ടുകെറതുകാൽ. ൩൨

ചിലകാലം കഴിഞ്ഞൊറും
ശീലവാനായ രാമനെ
നലമായഭിഷേചിപ്പാ-
നാലോചിച്ചാൻ മഹീശപരൻ. ൩൩

നാട്ടാരകമതിൽ പാരം
തുഷ്ടിയേറുന്ന രാമനായ്
ചട്ടമായടയും പട്ടം
കേട്ടാരും പഷ്ടമോദരായ്. ൩൪

മുറയ്ക്ക കൈകേയിതൻ കൂറു
പെറ്റ മന്മരയെന്നവർ
ഏറ്റം കൂനിയതിൽ തെറ്റു
പറയാൻ യത്നം തുടങ്ങിനാൾ.

൩൫

കൈകേയി ! നിന്മകൻതാനെ
സാക്ഷേതം നാട്ടു വാഴണം
വൈകാതെ പൂകണം രാമൻ
വൻകാടെന്നോതിനാളവർ.

൩൬

കൂനിതൻ വചനം കേട്ടു
മാനിച്ചു കേകയാത്മജ
മാന്യനാം പതി വന്നപ്പോ-
ളന്യായമവളോതിനാൾ.

൩൭

“മൂന്നം തന്ന വരം രണ്ടും
ധന്യമാക്കുക, യൊന്നിനാൽ
മന്നാം ഭരതനന്യത്താൽ
വനമാം രാമനിപ്പൊഴേ”.

൩൮

ചീറും പാമ്പിന്നു നേരാകും
കൂരമീവരയാചനം
പാശീശനാം ദശരഥൻ
നേരായ് കേട്ടുവരുന്നപോയ്.

൩൯

കേട്ടാനിപ്പിടിവാദത്തെ
 ശ്രേഷ്ഠനാം രാമനപ്പൊഴേ
 ചെട്ടന്നു താതവചനം
 തിട്ടമാക്കാനൊരുങ്ങിനാൻ. രം

കാട്ടിൽ പോകാനിറങ്ങിടും
 ജ്യേഷ്ഠനെക്കണ്ടു ലക്ഷ്മണൻ
 വാട്ടമെന്റേ പുറപ്പെട്ടാൻ
 പേടമാൻമിഴി സീതയും രമ

വിട്ടുമാറാതെയാൽനിടും
 നാട്ടാതും രാമസാന്തപനം
 കേട്ടു നാട്ടിനു പോയി വൻ -
 കാട്ടിലേക്കും രഘുത്തമൻ. രവ

ഗുഹന്റെ തുണയാൽ ഗജ്ജാ -
 വാഹിനീതരണം ജവാൽ
 മഹീപതിയനുഷ്ടിച്ചു
 ഗുഹനും വനമേറിനാൻ. രവ

ചിത്രകൂടാചലത്തിൽ ചെ -
 ന്നൊരായും ജാഗരൂകരായ്
 പത്രശാലയതിൽ ബുദ്ധ -
 പുത്രരാവാസമാന്നുതേ. രര

സുതൻ വേർപെട്ട ശോകത്താൽ
 ശതമന്വപുരം ഹൃപൻ
 ഗതനായാൻ ഭഗരഥൻ,
 പതിഹീനവുമായ് പുരം.

രഭ

വസിഷ്ഠൻ മാതൃലാഗാരേ
 വസിക്കും ഭരതന്നടൻ
 പ്രസ്താവമതുണർത്തിച്ചാൻ
 ഭൃത്യരേ യാത്രയാക്കിനാൻ.

രനു

വൈകാതെ വന്നു ഭരതൻ
 ശോകത്താൽ മുർച്ഛ പൂകിനാൻ
 കൈകേയിയെ വിനിമിച്ചാൻ
 പകയായ് പല വാക്കിനാൽ.

രൈ

കൌസല്യമുതലായോരും
 വസിഷ്ഠനുമിണക്കുമായ്
 ശാസിക്കയാൽ പിതാവിന്നു
 ശസ്ത്രകർമ്മം നടത്തിനാൻ.

രവു

അക്കർമ്മമുടിവിൽത്താനെ -
 യക്ഷമാരൻ വനത്തിനായ്
 വെക്കും തിരിച്ചാൻ ശത്രുക്കൾ -
 യുക്തനായ് പെരുന്നരോടുമേ.

രൻ

ശ്രീരാമസവിയേ ചൊന്നു
ഭരതൻ കേണ ചൊല്ലിനാൻ
“വരണേ ! ജ്യേഷ്ഠ ! രാജ്യത്തി-
ന്നുരചൻ തിരുമേനി താൻ.

ഒര

ഭവാനടവിയിൽ പോന്നു,
ദിവം പ്രാപിച്ചു താതനും,
അവിടുണ്ടുഴി വാഴാക്കി -
ലിവൻ ജീവൻ വെടിഞ്ഞിടും”.

മെ

ഭരതൻ ചൊന്ന വചനം
ശ്രീരാമൻ കേട്ടു വാടിനാൻ
പരമാം താതകർമ്മം താൻ
മറയായ് ചെയ്തു ശുദ്ധനായ്.

മെ

“താതവാക്യം പുലർത്താനായ്
പതിന്നാലുണ്ടുവം വനെ
ചതിപററാതെ വാണിട്ടു
പൂതനായ് ഞാൻ വരാം പുരേ.

മെ

അതേവരെയോധ്യയ്ക്ക
പതിയായ് വാഴ്ക സോദര !
നീതി തെറ്റാതെ”യെന്നായി -
ഭട്ടാതിനാൻ ഭരതാഗ്രജൻ.

ഒര

ഇരന്നു രാമനോടപ്പോൾ
ഭരതൻ പാദുകാദപയം
തിരിയേ വരുവോളം തൻ -
ഗുരുവായ് കരുതീടവാൻ.

൫൫

അരുളീട്ടതയോധ്യക്കായ്
ശ്രീരാമൻ യാത്രയാക്കിനാൻ
പുരവാസികളായിടം
നരരോടൊത്തു തമ്പിയെ.

൫൬

ശ്രീരാമനവിടം വിട്ടു
പെരുതാം ദണ്ഡുകാവനം
നാരിയും തമ്പിയും ചേർന്നു
വീരവിൽ പൂകി വീഴ്ചവാൻ.

൫൭

മഹാമുനിയഗസ്തൃപന്റെ
ഗേഹത്തിൽ ചെന്നു മുവരും
മഹാസൽകൃതിയദ്ദേഹം
മഹോത്സാഹത്തൊടേറിനാൻ.

൫൮

വിടവാങ്ങിക്കൊണ്ടു പഞ്ച -
വടിയിൽ ചെന്നു രാഘവൻ,
അടവായാത്രമം തീർത്താൻ
പട്ടു പക്ഷുണനങ്ങിടൻ.

൫൯

ആലസ്യമെന്നിയേ കാത്താ -
 നല്ല പകലുമങ്ങുവൻ
 തെല്ലം സീതയ്ക്കുമണു -
 മല്ലലോലാവണ്ണമായ് .

നൂൺ

ഏതാനും രാപ്പകലുക -
 ഉതേ ദേശത്തു നീക്കിനാർ
 യതികൾക്കൊത്തതായിട്ടും
 വൃത്തിയോടവനീശ്വരർ .

നൂൺ

അക്കാലമൊരുനാൾ ശുപ്ത -
 ണഖയെന്നുള്ള രാക്ഷസി
 പാക്കുവേ രാമനെത്തന്റെ -
 പക്കലാക്കാനൊരുങ്ങിനാൾ .

നൂൺ

മായകൊണ്ടവളൊട്ടേറെ -
 മയക്കും വടിവേറുടൻ
 നായകൻ നീ യെന്നിക്കെന്നു
 സ്വയം രാമനൊടോതിനാൾ .

നൂൺ

“ബാലേ ! ഭാഗ്യയെനിക്കുണ്ടു
 ബാലൻ ലക്ഷ്മണനെ ജ്ജവാൽ
 നലമായ് വേൾക്കു നീ മോദാൽ
 ചെല്ല”ങ്ങെന്നോതി രാമനും .

നൂൺ

വെറിയോടവളങ്ങെത്തി-
യറിയിച്ചു മനോരഥം
അരുത്തു ചെവിയും മുക്കും
പറപ്പിച്ചാനവൻ ജവാൽ.

നൂൺ

തപരയാ പാഞ്ഞവളുടെ
ചരനോടോതിയിക്കഥ
വീരവിൽ ചീരിയവൻ-
മൊരുവെട്ടു രണത്തിനായ്.

നൂന

ഭൂഷണൻ ത്രിശിരസ്സനും
ദോഷാചരരൊക്കെത്തവൻ
പതിനാലായിരം പേരാൽ
വൃതനായ് പോന്നു പോരിടാൻ.

നൂൺ

സീതയെക്കാത്തുകൊൾവാനാ -
യോതി ലക്ഷ്മണനോടുടൻ
എതിത്തോരവരോടപ്പോ -
ഉളതിത്താൻ രാമനേകനായ്.

നൂവ

അരയാമത്തിനാൽ താനെ -
യരക്കരയശേഷവും
ശൂരൻ രാമൻ ഹനിച്ചിട്ടു
വീരശ്രീയാൽ വിളങ്ങിനാൻ.

നൂൻ

ലങ്കാധിപനെയുൾക്കൊള്ളി
 ഞവ വൃത്തമുണർത്തവെ
 ചെങ്കനൽജാലയുളവായ്
 കൺകളിൽ നിന്നവൻറയം. ൭൦

മാരീചനെത്തുണയ്ക്കായി
 വരിച്ചോടി നിശാചരൻ
 ശ്രീരാമാശ്രമദേശത്തിൽ
 തരം നോക്കിയിരുപ്പായ്. ൭൧

പൊന്നാന്നായിട്ടു മാരീചൻ
 പെൺമണീടെ പുരോളവി
 വൻമായം കാട്ടിയഭൂവി
 തൻമനം കവരും പടി. ൭൨

സീതയിൻപിടിവാദത്താൽ
 പതി ചെന്നു പിടിച്ചിടാൻ
 കുതികൊണ്ടവനും ഭൂര-
 ത്തതിവേഗേനയോടിനാൻ. ൭൩

ഇതു പൂച്ചെന്നടൻരാമൻ
 ചിന്തിച്ചുവെന്നയയ്ക്കവെ
 പതിച്ചുരച്ചാൻ മാരീചൻ
 സീതേ! ലക്ഷ്മണ! എന്നഹോ! ൭൪

കേട്ട ജാനകിയശ്ശബ്ദം-
മുടൻ ലക്ഷ്മണനോടുമേ
ജ്യേഷ്ഠനെക്കാത്തുവന്നീടും
പടിയായുരയാടിനാൾ.

൭൫

തനിയായ് സീതയേ വിട്ടി-
ട്ടനിയൻ പോയ വേളയിൽ
മുനിയായ് രാവണൻ വന്നു
തുനിഞ്ഞാൻ ചതി ചെയ്തിടാൻ.

൭൬

ഖലൻ ജാനകിയെ തേരിൽ
ബലാൽ കേറീട്ടു യാത്രയായ്
നിലയോലാത മാലാഴി-
യലയിൽ ദേവി മുങ്ങിനാൾ.

൭൭

തടസ്സം ചെയ്ത പക്ഷീന്ദ്രൻ
ജടായുവിനെ രാവണൻ
മുടിയുപടിയായ് ചെയ്താൻ
കുടിലക്കൊത്ത ചേപ്പായാൽ.

൭൮

രാക്ഷസൻ തൻപുരം പൂക്കു
രാക്ഷസീവൃതയാക്കിനാൻ
അക്ഷമാപത്രിയെ തന്റെ
പക്ഷത്തിൽ ചേർപ്പുതിന്നഹോ!

൭൯

പിരിഞ്ഞു സീതയെത്തന്റെ
യരികിൽ പോന്ന തമ്പിയെ
ശ്രീരാമൻ കണ്ടു ചേദിച്ചാൻ
കരുതിച്ചതിയേറ്റതായ്. വൃ

“സീതേ! ലക്ഷ്മണ! എന്നുണ്ണൻ
കതറീടുന്നു ദേവരാ!
അതിവേഗേന നീ ചെന്നു
പതിയെ കാത്തിടേണമേ!” വൃ

എന്നോതിയെന്നെയിങ്ങോട്ടു
ജനകീദേവിയോട്ടിനാൾ
ചൊന്നാനിങ്ങനെ സൈമിത്രി,
പോന്നാൻ മന്നൻ നിജാശ്രമം. വൃ

അങ്ങു ജാനകിയെക്കാണാ -
ഞെങ്ങുമാരാഞ്ഞു നോക്കിനാർ
പൊങ്ങിവന്നോരു ശോകത്താൽ
മങ്ങിനാരവശ്രയം. വൃ

ഹനമാനവരെ കൂട്ടി -
ചെന്നു സുഗ്രീവനോടുടൻ
അന്യനസഖ്യം ചെയ്യിച്ചു
ധന്യമോ മോദമേററിനാൻ. വൃ

മുഷ്കന്നാം ബാലിയെ കൈന്നു
കിഷ്കിന്ധാരാജ്യമേകിനാൻ
പുഷ്കരേക്ഷണനാം രാമൻ
ഭാസ്കരാത്മജനായ് തദാ.

വൃ൭

“ചൊക്കരെ! വെക്കമായ് പൂക്കു
ദിക്കൊക്കെ തേരുടീനോക്കുവിൻ
മൈയ്ക്കണ്ണി സീതയെ പാക്കാൻ
തക്കവാറൊക്കെയോക്കുവിൻ.”

വൃന്ത

ഇത്തരം വാനരേന്ദ്രന്റെ -
യുകതി കൈക്കൊണ്ടു വെക്കമായ്
പ്രാപ്തിയേറും കപിശ്രേഷ്ഠ-
രൊത്തു യാത്ര തുടങ്ങിനാൻ.

വൃ൭

ഹനുമാൻ കൂട്ടരൊന്നിച്ചു
തുനിവോടാഴിതൻതടം
ചെന്നപ്പോളോതി സന്ധാതി
ജാനകീടെയീരിപ്പിടം.

വൃവ

ആഴി താണ്ടിട്ടു ലങ്കയ്ക്കു
നശയാനാജനേയനേ
കഴിവുള്ളവനെന്നുള്ള
മൊഴി കേൾപ്പിച്ചു ജാംബവാൻ.

വൃൻ

၇၀

൯൧

നൂറു

നമു

ആദ്യം

“ദേവീ! രാമന്റെ ഭൂതൻ ഞാ
നിവിടെ പോന്നു വാനരൻ
സുവരൻ ചൊന്ന കുശലം
വേതിക്കു കഥിച്ചിടാൻ.

ൻമ

കുളഞ്ഞു മാലയകലെ
തെളിഞ്ഞീടുക ജാനകി!
എളുതിൽ പതിയോടൊത്തു
വെളിവായിക്കു പോരുവേൻ.

ന്നു

അപ്പുനാം രാമനിക്കെത്തി
ദുഷ്ടനായ ദശാസ്യനെ
ചട്ടെന്ന് കൊന്നു ദേവിക്കു
തുഷ്ടിയേകീടുമേറെയും.”

ൻ

എന്നോതിയവനന്നേരം
മന്നൻ തൻ കണയാഴിയെ
മുന്നിലപ്പിച്ചു വൈദേഹി-
ക്കാനന്ദം കൈവളർത്തിനാൻ.

ൻവ

വെളിവായ് കണവൻനാമം
തെളിയും കണയാഴിയെ
ഇളാമകളണഞ്ഞെറെ-
യുളവാം തെളിവേന്തിനാൾ.

ൻ

“വേളിമേളം വളന്നോരു
നാളിനിന്നാളിനുള്ളതാം
ഒളിതൻ നൂരിലേകാംഗം
തെളിവാരുളുവായിതോ!”

൧൦൦

ഇവണ്ണമെണ്ണിയദേവി-
യവനപ്പിച്ചു ചൂഡയെ
അവിളംബേന കണവൻ
വിവരം വിശ്വസിക്കുവാൻ.

൧൦൧

വെളിവാക്കി പ്രഭാവത്തെ
തിളങ്ങും മെഴലിഭൂഷണം
ഒളിച്ചു കവി ദേവീടെ-
യുള്ളാശിണ്ണാടു യാത്രയായ്.

൧൦൨

അരക്കരായിരം പേരെ
വിരവിൽ കൊന്നു വാനരൻ
കരത്താൽ പ്രഹരിച്ചേരും
കരുത്തെ വെളിവാക്കുവാൻ.

൧൦൩

ലങ്കാധിപന്റെ മകനാം
വങ്കനക്ഷകമാരനെ
വൻ കല്പതിലടിച്ചിട്ടു
വൻ കപീന്ദ്രൻ വിളങ്ങിനാൻ.

൧൦൪

പൊണ്ണൻ രാവണനായ് പിന്നെ
 വണ്ണിച്ചു രാമവൈഭവം
 വെണ്ണീരാക്കീട്ടുടൻ ലങ്ക-
 യണ്ണവം താണ്ടിയക്കവി.

൧൦൫

തിരിയെ ശുഭദരോടൊത്തു
 ഹരി പാഞ്ഞെത്തി യോതിനാൻ
 ശ്രീരാമനോടു വൈഭവമീ-
 ചരിതം ചരിതാത്മനായ്.

൧൦൬

പിന്നെ ശ്രീരാമനപ്പിച്ചാൻ
 ഹനമാൻ മെഴലിഭൂഷണം
 മനം കളിത്തു ഗുപതി
 വാനരൻതൻ പുലകിനാൻ.

൧൦൭

ഭൃഷ്ണനാം രാവണൻ തീരെ-
 യാട്ടിപ്പായിച്ചു സജ്ജനം
 ശിഷ്ടൻ വിഭീഷണൻ വന്നു
 കേട്ടാനഭയമാദരാൽ.

൧൦൮

ശരണം കേൾക്കുമാക്കും താൻ
 പരിരക്ഷണമേകുവാൻ
 കരുതും രാമനവനം-
 മരുളിച്ചെഴുതുന്ന രക്ഷണം.

൧൦൯

ശ്രീരാമനവരോടൊത്തു
 വിരവിൽ സാഗരത്തിനെ
 തരണം ചെയ്തിടാൻ വാരിൽ
 പെരുതാമണ കെട്ടിനാൻ. മമ

കരുത്തേറും ദശാസ്യന്റെ
 പുരത്തെത്തിട്ടു രാഘവൻ
 പൊരുതാൻ വരുവാനായി -
 ടുരക്കരെയുണർത്തിനാൻ. മമ

അഷ്ടദിക് പാലരേയും തൻ
 പാട്ടിലാക്കിയ രാവണൻ
 ചാടും കപികളോടേറ
 രാട്ടിനെക്കണ്ടു രുഷ്ടനായ്. മമ

അരക്കരോടു, പൊരുതാ -
 നരച്ചാനവനപ്പൊഴേ
 ഘോരമായ് പൊരുതാരപ്പോൾ
 പെരും കപിനിശാചരൻ. മമ

അരനാഴികനേരത്താൽ
 പെരും രാക്ഷസ സേനയെ
 കരുത്തേറും വാനരന്മാർ
 ഞെരിച്ചു പൊടിച്ചാക്കിനാൻ. മമ

വീരനാം ലക്ഷ്മണൻ പിന്നെ
 ശ്ശൂരനാമിന്ദ്രജിത്തിനെ
 മാരുതിടെ സഹായത്താൽ
 വിരവിൽ കൊന്നു ധന്യനായ്.

മമമ

ആർഭാടത്തോടെതിന്തോരു
 കുങ്കുമപ്പൊന്മയെപ്പൊഴു
 നിർദ്ദിനനാക്കവേ രാമ -
 നഭയം പൂകി വാനരർ.

മമന

ഘോരനായോരു ലക്ഷേശൻ
 വീരനായേരരു രാമനായ്
 പൊരുതീട്ടു മാന്വിച്ചാൻ
 പെരുതാം രാമവിക്രമം.

മമമ

ശ്രീരാമനമതേമട്ടാ -
 യരക്കുന്തെ വിക്രമം
 ഘോരമായ് കരുതി, പിന്നെ
 പൊരുതാരവരേരെയും.

മമവ

സ്തുത്യമാം ബലമേറുന്ന
 മർത്യനാഥൻ രണാങ്ഗണേ
 പതിപ്പിച്ചാൻ ദുരാചാര -
 വൃത്തനായോരരക്കനെ.

മമൻ

മനം കളർത്തു നലമായ്
 വാനോർ മാനത്തു നിന്നടൻ
 സുനവന്മഴ തുകീട്ടു
 മാനിച്ചു രാമനെയുലോം. ൧൨൦

വിഭീഷണനെയപ്പോഴ -
 ഷഭിമാനിച്ചു രാഘവൻ
 അഭിഷേചിച്ചു ലങ്കയ്ക്കു
 തമ്പുരാനാക്കി വാഴ്ത്തിനാൻ. ൧൨൧

ശ്രീരാമപട്ടമഹിഷി -
 യ്ക്കുരചൻവൃത്തമൊക്കെയും
 വിരവിൽ ചെന്നു ഹനമാ -
 നരച്ചുലകററിനാൻ. ൧൨൨

സീത കയ്യേന്തിവന്നോരു
 പാതിവ്രത്യപ്പരപ്പിനെ
 പ്രീതനാമഗ്നിഭഗവാ -
 നോതിയാർമറിഞ്ഞിടാൻ. ൧൨൩

മിത്രങ്ങൾക്കൊട്ടു സാമ്രാജ്യം
 ശത്രുക്കൾക്കാരെന്നാശവും
 തീത്തോരു സീതയെപ്പാരം
 പാത്തു രാമൻ കൃതാത്മനായ്. ൧൨൪

യാത്രയായാനടൻ കേറി-
 ചിത്രമാം പുഷ്പകത്തിലായ്
 മിത്രം തമ്പിയും പ്രേമ-
 പാത്രവും ചേർന്നു രാഘവൻ.

൧൨൫

നെടുങ്കടലുടൻ താണ്ടി-
 യിടയിൽ തടവെന്നിയേ
 അടവിയ്ക്കുകമായ് കണ്ടാ-
 നടജം രാമനേരെയും.

൧൨൬

പിന്നെപ്പാത്തു ഭരദാജ-
 മുനിവർണ്ണൻറയാശ്രമം
 മന്നൻ മന്നിലിറങ്ങിട്ട-
 ജ്ഞിയെക്കൂപ്പിയാദരാൽ.

൧൨൭

അമ്മഹാത്മാ ഭരദാജൻ
 സമ്മോദം പൂണ്ടു രാമനെ
 ചെമ്മേ മാനിച്ചു പലവാ-
 റമ്മഹീശനെ വാഴ്ത്തിനാൻ.

൧൨൮

അതിഥിക്കുററ സൽക്കാര-
 മതിയായ് ചെയ്തു വേളയിൽ
 വൃത്തം രാമനുണർത്തിക്കെ-
 ത്തുപൂനായോതിയമ്മനി.

൧൨൯

“പതിനാലുവുറുപ്പും കാട്ടിൽ
പാത്തു താപസവൃത്തിയായ്,
പിതാവിൻ വചനം രാമ !
ചതി പറ്റാതെ കാത്തു നീ”

൧൩൦

ഭരതൻചരിതം പാത്തു
വിരവായാഗമിച്ചിടാൻ
ശ്രീരാമനോതവേ പാഞ്ഞു
മരുത്തിൻ സുതനോടിനാൻ.

൧൩൧

കുതികൊണ്ടവനങ്ങെത്തി-
യതിയാം രാമഭക്തിയെ
പാത്തു നേരായ് ഭരതനിൽ
സ്തുതിചെയ്തു മഹാകവി.

൧൩൨

ഹനമാൻ രാമകുശല -
മനുജാതന്നരയ്ക്കു വേ
മാന്യനാം ഭരതൻ പെട്ടെ -
ന്നാനന്ദാഴിയിൽ മുങ്ങിനാൻ.

൧൩൩

പുരത്തിൻ പരിഷ്കാരം
തപരയാ വിരചിക്കുവാൻ
അരികേ നിന്ന ശത്രുഘ്ന -
നരുളീ ഭരതൻ മുദാ.

൧൩൪

മതിമാനായ ഹനമാന-
തിവേഗേന രാമനായ്
ഭ്രാതാവിൻ ഭക്തിമഹിമ-
യതിവിസ്തരമോതിനാൻ.

൧൩൫

ഭരദാജാനുമതിയാൽ
ഭരതാഗ്രജനപ്പൊഴെ
തേരിലേറിപ്പറപ്പെട്ടാൻ
പുരത്തിന്നു മോദമായ്.

൧൩൬

എതിരേറു വരും നേരായ്
ഭ്രാതാവെ പാത്തു രാഘവൻ
അതിവേഗേന തേരീന്നു
ഭൂതലത്തിലിറങ്ങിനാൻ.

൧൩൭

ഏറെക്കാലം കഴിഞ്ഞേറും
ഭൂരോടാനോരു തമ്പിയെ
മാരോടണച്ചു കയ്യേന്തി
യേറെയും പ്രീതി രാഘവൻ.

൧൩൮

അന്യോന്യ കുശലം ചൊല്ലി-
യന്നജാഗ്രജരെത്തിനാൻ
മനം കുളിത്തയോധ്യയ്ക്കു,
മാനിച്ചു പുരവാസികൾ,

൧൩൯

മാന്യരാമമ്മമാരെപ്പാ-
 ത്താനന്ദിപ്പിച്ചു രാഘവൻ
 അന്നാൾ മുതലയോധ്യയ്ക്കു
 മന്നനായ് താൻ വിളങ്ങിനാൻ. ധർമ

കല്പഗാണവിളഭുവാകും
 മല്ലാക്ഷീമണി സീതയെ
 പലവാരമ്മമാരെല്ലാം
 താലോലിച്ചു പുകഴ്ത്തിനാൻ. ധർമ്മ

തത്ര സൗമിത്രിയും പാരം
 സ്തോത്രാശിസ്സിന പാത്രമായ്
 മിത്രമാം രാക്ഷസാധീശ-
 മിത്രപുത്രാദിവൃന്ദവും. ധർമ്മ

മങ്ഗളം തിരളും കാല-
 ത്തങ്ഗഭൂഷയണിഞ്ഞുടൻ
 തുങ്ഗസിംഹാസനേ രാമൻ
 തിങ്ങും മോദാൽ കരേറിനാൻ. ധർമ്മ

ശ്രേഷ്ഠനാം രാമചന്ദ്രന
 പൂജ്യമോദാൽ വസിയ്ക്കനും
 പട്ടാഭിഷേകമുടനേ
 ചട്ടമായങ്ങിയററിനാൻ. ധർമ്മ

സത്യം ഭയ മഹോത്താപം
മതി കൃത്യമിതൊക്കെയും
സ്തുത്യമായ് ചേൻ പതിയെ
പ്പാത്തു വാഴ്ത്തി മഹാജനം.

മർ

വാനരാധിപനും ലങ്കാ -
മന്നനും രാമസമ്മതം
മാനാൽ കൈപ്പൊറു നിജമാം
മന്നിൽ ചെന്നു വിളങ്ങിനാർ.

മർ

വന്ദ്യമാം ഗുണവും ശ്രീയും
വിദ്യയും ചേൻ രാമനും
ഹൃദ്യമാം ഭരണം ചെയ്തു
മോദമായ് ചേർത്തു മങ്ഗളം.

മർ

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ മറ്റു കൃതികൾ.

1. ശ്രീമദനന്തശയനപ്രാശസ്തപം.
 2. ശ്രീകൃഷ്ണസ്തുതി.
 3. ശ്രീമഹാലക്ഷ്മീകടാക്ഷശതകം.
 4. ആഞ്ജനേയ മാഹാത്മ്യം
 5. പുത്രസംരക്ഷണപ്രാർത്ഥന.
 6. സ്തോത്രാരാമം.
 7. ശ്രീചിത്രാവതാരവിജയം.
 8. ദർശനങ്ങളും ഭാഷ്യങ്ങളും.
 9. തർക്കസാരം.
 10. കഥാമകരന്ദ്രം.
 11. ഉപദേശമാല.
 12. അമൃല്ലപുരത്തം.
 13. ഭാഷാമയൂര ശതകം.
 14. പദ്യകിരണാവലി
 15. ശ്രീകടാക്ഷ ശതകവ്യാഖ്യാനം.
 16. ശ്രീചണ്ഡീശതകവ്യാഖ്യാനം.
 17. ശ്രീസൂര്യശതകവ്യാഖ്യാനം.
 18. അദ്ധ്യാത്മപടല വ്യാഖ്യാനം.
 19. ശ്രീചിത്രാവതാരപ്രഭാവം.
 20. രത്നാവലി.
-

